

Нюор

2020

6+

ДЖЫРЧЫ СЫМАЙЫЛ

МИНГИ ТАУ

*Сен кѣкге жете бийиксе
Ууакъ тауланы ичинде,
Мияла кибик жылтырай
Къанга бузларынг юсюнде.*

Эжиу:

*О-о-орайда, орайда-райда,
Орайда-райда, орайда.
О-о-орайда-орайда, райда,
Орайда-райда, орайда.*

*Юсюнде барды акъ тонунг,
Сен жай да, кыш да киесе,
Кюн бузулургъа тебиресе,
Боран этерге сюесе.*

Эжиу:

*Кюн ариу, чууакъ тургъанлай,
Тохтамайды боранынг,
Жай да, кыш да эримейди
Юсюндеги бузларынг.*

Эжиу:

*Сенден сора къайсы тауду
Ариулукъ бла бай болгъан, –
Башы кыш болуп, бели жаз болуп,
Этеклеринде жай болгъан?..*

1920 ж.

ISSN 0207 – 6543

ЖАШАУ ЖЫРЫБЫЗ

Биз Эресей деген кыралда жашайбыз. Ол бизни уллу Ата журтубузду. Ол кеп тюрлю халкъланы бирикдиреди. Аланы хар бири да ёз тилине, динине, адетине, жашау тересине бирча эркинлиги болуп, тенгликде жашау бардырадыла. Биз да аладан бирибиз. Бизни да, хар халкъланча, ол уллу Ата журтубузду туугъан жерибиз барды, халкъланча, тилибиз, динибиз, адетибиз, теребиз, жашагъан ёз Ата журтубуз.

Ата журт – жаланда жеринги тауу, ташы, агъачы, сууу туююлду. Ата журт – атанг-ананг селешген тилинг, ала тутхан жол, ниет-иннет, ала этген иш, ала журютген адет-тере, ала айтхан нарт сёзле, жомакъла, жырла, таурухла – ала бары да Ата журтубуздула. Бетибиздиле. Сыйыбыз, намысыбыз, насыбыбыздыла. Ёз жанындан да багълалы балады анагъа. Ата журтха жетгенде, жаланда анга – Ата журтха кърман этерге болады Ана баласын. Аллай бир багълалыды Ата журту адамгъа. Уллу Ата журт уруш «гитче»

Ата журтларыбызны кърорулагъан уруш эди. «Гитче» Ата журтунг кълалы багълалы эсе, Уллу Ата журтунг да алайды. Аланы

бир бирден айырып кърорулар амал жокъду. Ала бирдиле.

Хар миллетни миллетлигин, кыраллыгын белгилеген жыры, байрагъы да болады. Бизни аллай жырыбызгъа, байрагъыбызгъа да Минги Тауну сураты салыныпды. Сыйыбызны, миллет даражабызны белгиси.

Ата журтну къроруларгъа тюшгенде, жыр бла, байракъ бла кетюрюледи халкъ. Жырны, байракъланы сыйы, магъланасы аллай бир уллуду. «Минги Тау» жырыбыз – миллет орайдабызды. Ол жыр халкъ ауузунда айтылып келгенли быйыл 100 жыл толады.

Жырны сёзлерин да, макъланмын да кърарачай-малкър миллетни бек закий адамларындан бири Семенланы Сымайыл кърурагъланды. Халкълан бир да чексиз суйген, не уллу къланлыкълан сынаргъа тюшгенде да, адамлыгын, кертилигин сатмагълан, терсликни аллында ийилмеген акъланман адам. Аны инсанлыкълан, фахму кърудурети да бу башында биз айтхан затлагълан – миллет белгилерибизге бир да алаамат келишеди. Минги Тауну да, Миллет Орайданы да, аны кърурагълан Закийни да Аллах кеси сайлагъланча!..

АБАЙЛАНЫ СОЛТАН-БЕК ТУУГЪАНЛЫ – 175 ЖЫЛ

Онтогузунчу ёмюрнү айтылган адамларыны бири белгили малкъар скрипач Абай улу Солтан-Бек 1862 жыл дунягъа айтылган айтхылы поляк скрипачха Генрик Венявскийге экзаменнге баргъанды.

– Скрипканг а къайдады? – деп соргъанды таулу жашха.

– Мени скрипкам жокъду, – дейди ол жауапха.

– Да сора къалай согъарыкъса? – дейдиле, самаркъау этерге излеп, сейирсингенлерин да жашырмай...

– Фортепьянону юсюнде кёп скрипка барды, – деп, сансыз жауап этип къояды таулу жаш.

Венявский, аланы бирин Абай улугъа узатып:

– Сокъ, – дейди, сейирсинип.

Таулу жашны таукеллиги белгили музыкантны жумушатады. Ол анга ийлешип, сейирсинип къарайды. Солтан-Бек:

– Сен сокъ, мен сени ызынгдан согъарма, – дейди.

Устаз сынамы болган адамгъа да къыйын ангылашынган бир деменгили затны согъады. Солтан-Бек аны ариу эникелеп, согъуп береди. Устаз андан да къыйын бир затны согъады, жашны сынап. Солтан-Бек аны да жангылмай согъады.

– Ноталаны билемисе? – деп сейирсинеди скрипач.

– Угъай. Эшитгеними алмашдырмай согъа билеме, – дейди таулу.

Дунягъа айтылган скрипач Абай улуну уллу фахмусу болганын сезип, кеси окъутурукъ бек кючлю бёлюмге алады. «Бу адам билимин ёсдюрге, фахмусу бла аты дунягъа айтыллыкъды», – деп да жазады Солтан-Бекни къагъытларына.

Ма алай бла 1862 жыл Санкт-Петербургда энди ачылган биринчи консерваторияда П.И. Чайковский бла бир къауумда окъуп башлайды...

КЪАГЪЫЙЛАНЫ Назифа, 1985 жыл

АБДУЛЛАНЫ Исмайыл

БЁРЮ УЛУУУ

Жиляйды ач бёрю, улуп:
«Тауу, тюзю да кьар болуп!
Бир жан да жокь тауда кьошда,
Мен не зат ашайым кьышда?
Элге кирсенг – хахай, кьаугьа,
Малла да урулуп баугьа!
Болгьан темир эшик, кирит,
Ай, жокь хайыр элге кирип!

Ашамай а жашачы бир!
Киши малын ашачы бир!
Мен не этейим жилямайын?
Мен не этейим улумайын?
Да кьоймайды бу ач кьарным,
Бу желмаууз, кьулач кьарным!
«Улу! – деп кьоймайды, – улууууу!
Уллу! – деп кьатыракь улуууууууу!..»

Бек тынч жатып турлукь эдим,
Айыуча, куркагьа кирип,
Табанымь жалап!
Шо аллай
Бир табаным болса эди,
Бу жут кьарным тойса эди,
Бу желмаууз кьойса эди!
Оуууууу!.. Ууууууу!..

БАБАЛАНЫ Сулейман

АТАМЫ КЁЗЛЕРИ

– Атам, сени кёзлеринг жашил-
ле некдиле? – деди манга кичи
кызым.

– Да мени кёзлерими тюрсюн-
лери чапыракъ чакъгъан кезиуде
жашил болуучудула. Сезгенлерине
кёре, кёргенлери да алайды. Тюр-
сюнлери тюрлене-тюрлене турады.
Ариу кюн чууакъ кёкге ушайдыла.
Агъачны, тауланы, кезлени туман
жапса, кёзлерим мутхуз боладыла.
Кёк кюкюресе, аязып, чыкъ ургъан-
ча кёрюнедиле. Туман чачылып,
кюн ачылса уа, кёллеча, терен да,
ариу да боладыла. Суу бет алады-
ла. Ичлеринде уа – кёк, таула, кёл-
ле, тенгизле, ай да, кюн да, жулдуз-
ла да кёрюнедиле. Сезимиме кёре.

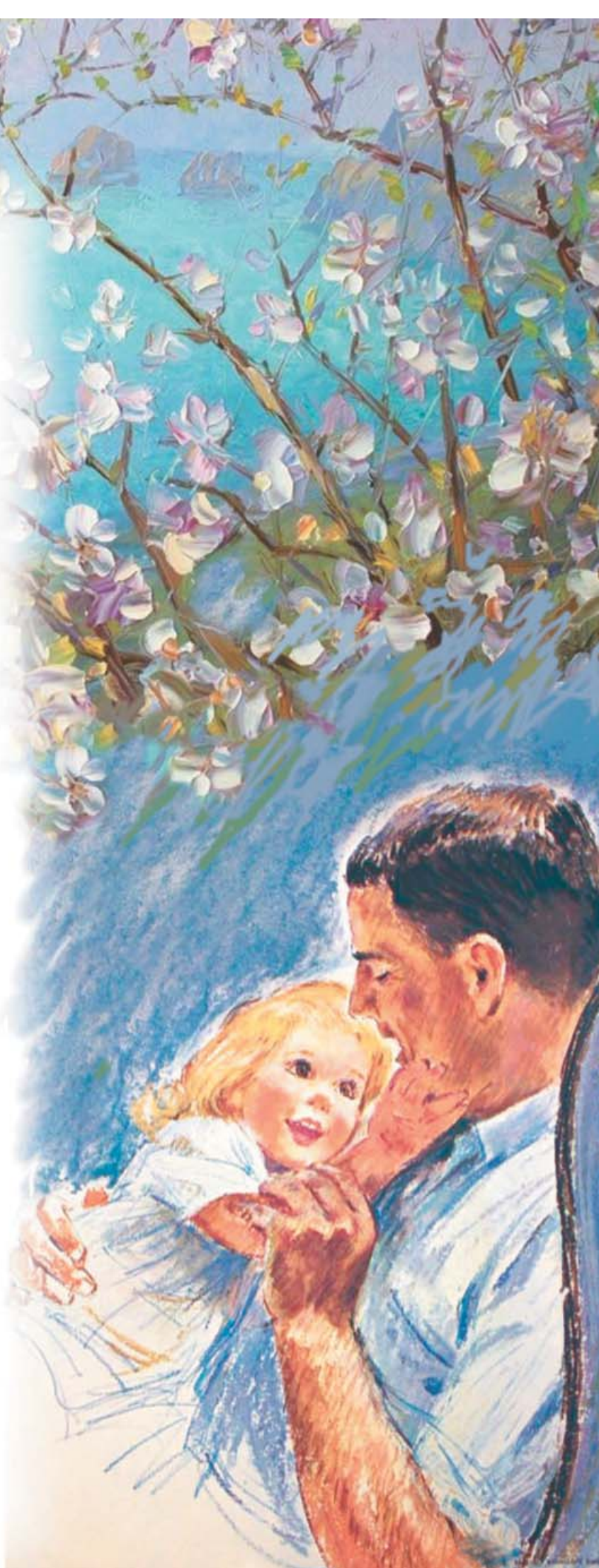
Мени кёзлерим атамы кёзлери-
не ушайдыла. Кёзлерим кёкдюле.
Кёзлерим алай болмасала, къалай
кёрлюк эдим мен жерни, кёкню,
сени? Алай болмаса, къайдан жа-
ратыллыкъ эди дуняа былай ариу?

Бар жашауну магъанасы – кёз
бла кёкдю...

Алай багъалыды кёз.

Алай сыйлыды кёк.

Ай, ариу кызым! Сен кёкню
кёк болгъанын билир ючюн, сен
аллай бир насыплы болур ючюн
кёреме мен кёкню, андан кюре-
шеме жерде...

АТА ЖУРТНУ ЖАУЛАДАН КЪОРУУЛАЧУ

Бир кишини юч жашы болганды. Ёсюп жетгенлеринде, аталарына келип:

– Неге жарайыкъ, не иш тындырайыкъ? – деп соргъандыла.

– Дунияда иш кѣпдю, – дегенди аталары, – барына да уста болгъан, барын да тындыргъан киши жокъду. Хар ким да бир затха чемер* болады. Сиз да, сагъыш этигиз да, болумугъузгъа кѣре, бирер ишни сайлагъыз.

– Мен сабанчы болайым, – жерибизде мирзеу битдирейим, – дегенди биринчиси.

– Мен, къолума сауут алайым да, жерибизни, журтубузну жауладан къоруулачу болайым, – дегенди экинчиси.

– Мен а, – дегенди ючюнчюсю, – жырчы болсам сие эдим. Эки къарындашым да жырларыма тынгылап, жүреклери къууанып турсала сие эдим.

– Ючюгюз да бек керекли затланы айтасыз, – дегенди аталары...

– Сен сабанчы болургъа сие эсенг, – дегенди биринчи жашына, – эм алгъа, сауут-саба ал да, журтунгу чеклерин сакъла. Жеринги жауладан къоруулагъан журтунгда битдирликсе сабан...

– Сен да, – дегенди экинчи жашына, – эм алгъа сабан сюрюп кюрешсенг, жеринг татлыдан да татлы кѣрюнюп, бек сакъ къарарыкъса, анга киши къолун узатмасын деп...

– Сен а, – дегенди ючюнчюсюне, – жырчы болургъа эсе муратынг, сабанчы да, сюрюучю да, жеринги – Ата журтунгу жауладан къоруулачу да болургъа керексе. Аланы барына да уста болсанг, муратынга да жетерсе. Алайсыз, сен жырлагъан жырланы киши да ангыламай, бошуна жырлап турлукъса.

«ЭЛЧИПЕРИМ» деген китапдан

* Чемер – уста, фахмулу

А.С. Пушкин

СОЛТАН ХАННЫ ЖОМАГЪЫ

Кёчюрген – Абдуллах БЕГИЙ УЛУ

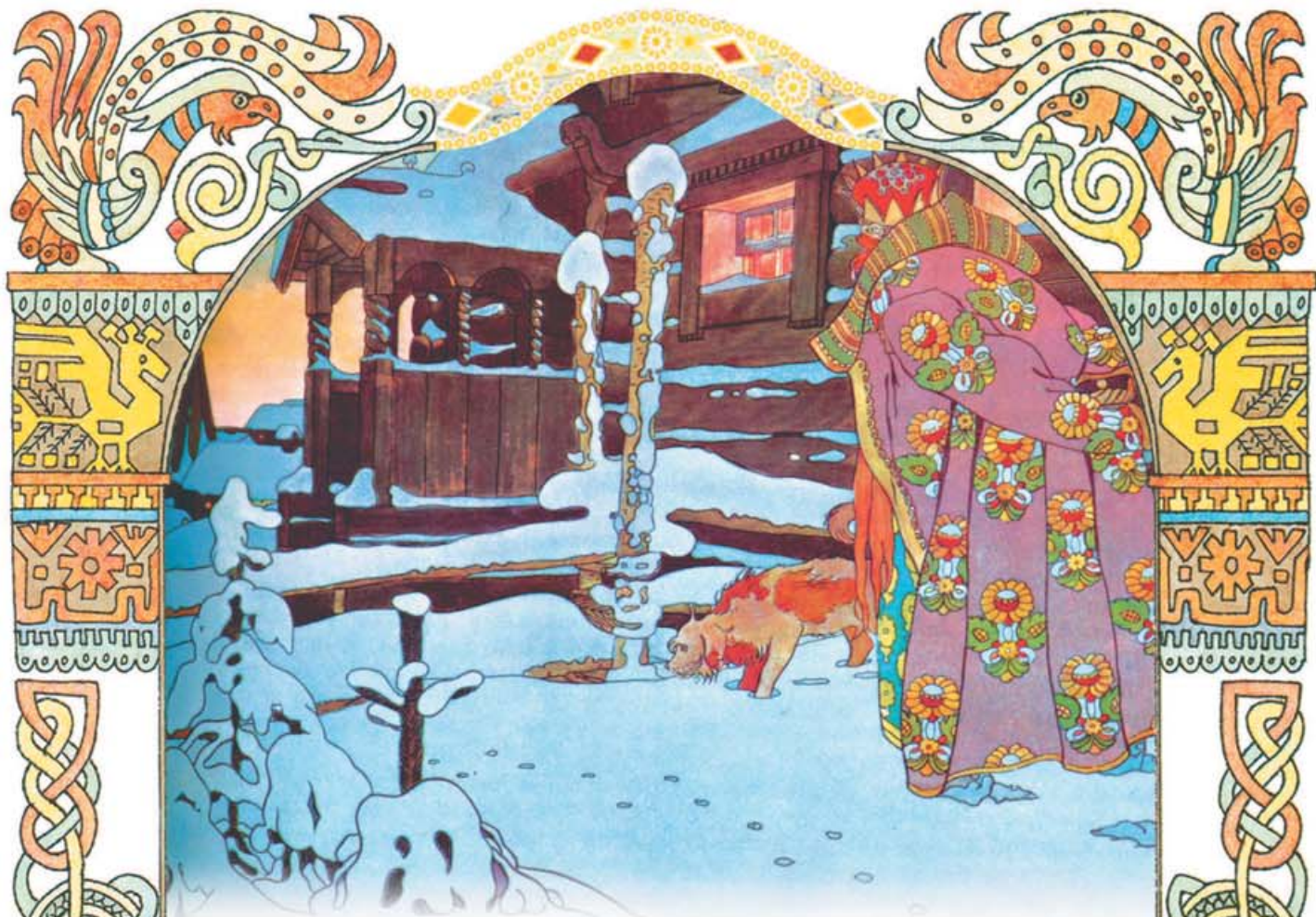
Но ч эгеч, урчукъ алып,
Кеч къарангыда халы
Ийире болгъандыла.
Бирлери айтды: «Ханны
Къатыны болсам, – деди, –
Къыркъ къазан асар эдим –
Халкъ ашап тоймаз кибик,
Тюбюнде къоймаз кибик».
Башхасы айтхан эди:
«Ай, болса уа хан эрим!
Хан эрим болса, – деди, –
Чепкенлик согъар эдим,
Дуниягъа жетер кибик,

Халкъ сейир этер кибик!»
«Мен а, – деп кичилери, –
Хан болгъан болса эрим,
Сукъланыр кибик анга,
Жаш табар эдим ханнга».

Пл да шо айтыр-айтмаз,
Жырылдап эшик аз-маз:
«Кеч ахшы болсун!» – деп, хан,
Ушакъны эштип тургъан,
Шош кирип келди, дейди.
«Ариу къыз, – деди, дейди, –
Барындан да сен кичи,
Барындан да сен энчи,
Болчу ханынга бийче!
Кюз чыкъгъынчы заманнга
Бир тулпар жаш тап манга.
Сиз а, сиз эки эгеч,
Къалмагъыз да сиз да кеч,
Чыгъыгъыз да сиз мындан,

Тебирегиз ызымдан,
Ызындан бийчегизни,
Бу ариу гитчегизни.
Биригиз шапа болсун,
Биригиз чепкен сокъсун.

Хайдагъыз!» – деп алагъа,
Атланганды къалагъа.
Халкъ да жыйылып ары,
Той-оюн болду бары.
Жаш къатынчыгъы бла,
Насыплы киши бола,
Олтурады Хан Солтан,
Чам эте да хар жолдан,
Бийлери да – харх болгъан!
Сора уа къонакълары,
Жер, отоу къурап ариу,
Келинчик бла ханны
Кеслерин къоюп, халны
Ангылап, жайылдыла.

Аш юйде – сыйыт, жилияу.
Къычырыкъ, хахай, къайгъы, –
Шапасы сарнай къалды;
Чепкенликчиси – тауат
Артында, дейди, хауа
Жетмей бууулгъан кибик –
Бирча ачыудан кюйюп,
Зарланадыла была,
Эл кюлкюлюгю бола.

Хан да юйленген чакъда,
Бир палах уруш чыкъды.
«Энди, жаным, хайт деп тур!» –
Дейди хан. Бийче – ауур.
«Ханым, кесинги сакъла!» –
Деп бийче да, къучакълап...
Хан кенгде уруш эте
Айлангынчы, жыл кете, –
Заманы жетип, къатын
Бир тулпар жашчыкъ тапды, –
Бешикге къапланганлай,
Шо ана къушча, алай.
Къууандырыргъа эрин,
Къагъытчыкъ жазып берип,
Айтдырады суююнчю –
Атлыдады суююнчю.
Шо аны эштген бла,
Ол эки эгеч – была, –
Бабарыха деп да бар,
Жюреги аны да зар, –
Атлыны тыйдырдыла,
Ызынажыйдырдыла.
Бир башха къулну сурап,
Бир башха къагъыт къурап:
«Ханыбыз, озгъан кече
Къутулду, ауруп, бийче,
Къыз тюйюл не жаш тюйюл –
Макъагъа ушаш, тюрлю
Жаныуар тапханды», – деп...
Ол къулну атха жерлеп:
– Ма муну бийче санга
Буюргъанды, че, ханнга
Терк жетдир! – дегендиле. –
Къуугъуннга ийгендиле.

МЫЗЫЛАНЫ ИСМАЙЫЛ ТУУГЪАНЛЫ – 80 ЖЫЛ

Мызыланы Исмайыл, халкъыбызны узакъ ёмюрледен келген жолун тинтип, кёп алимлени жазгъанларындан башлап, бурннгулу къалалагъа дери да къазып, тинтип, халкъыбызны жашау жолуну юсюнден кёп сейирлик затла, шагъатлыкъла тапханды. Аладан аз-аз басмалай турургъа дейбиз. Ол ишибизни Мызыланы Исмайылны жаш тёлюге айтхан сёзюнден башларгъа дейбиз. Ол 1996 жыл (№ 5) «Минги Тау» журналда басмаланган эди.

Ёсюп келген хурметли жаш тёллюбюз!

Бизни тарихибиз – историябыз, маданият-культура байлыгыбыз кавказ халкъланы арасында, битеу Тюрк миллетни ичинде да чексиз уллу магъаналы жерни алып турады. Жарсыугъа, ол байлыкъ алыкъа битеу халкълагъа ачыкъланмай, терен тинтилмей да турады.

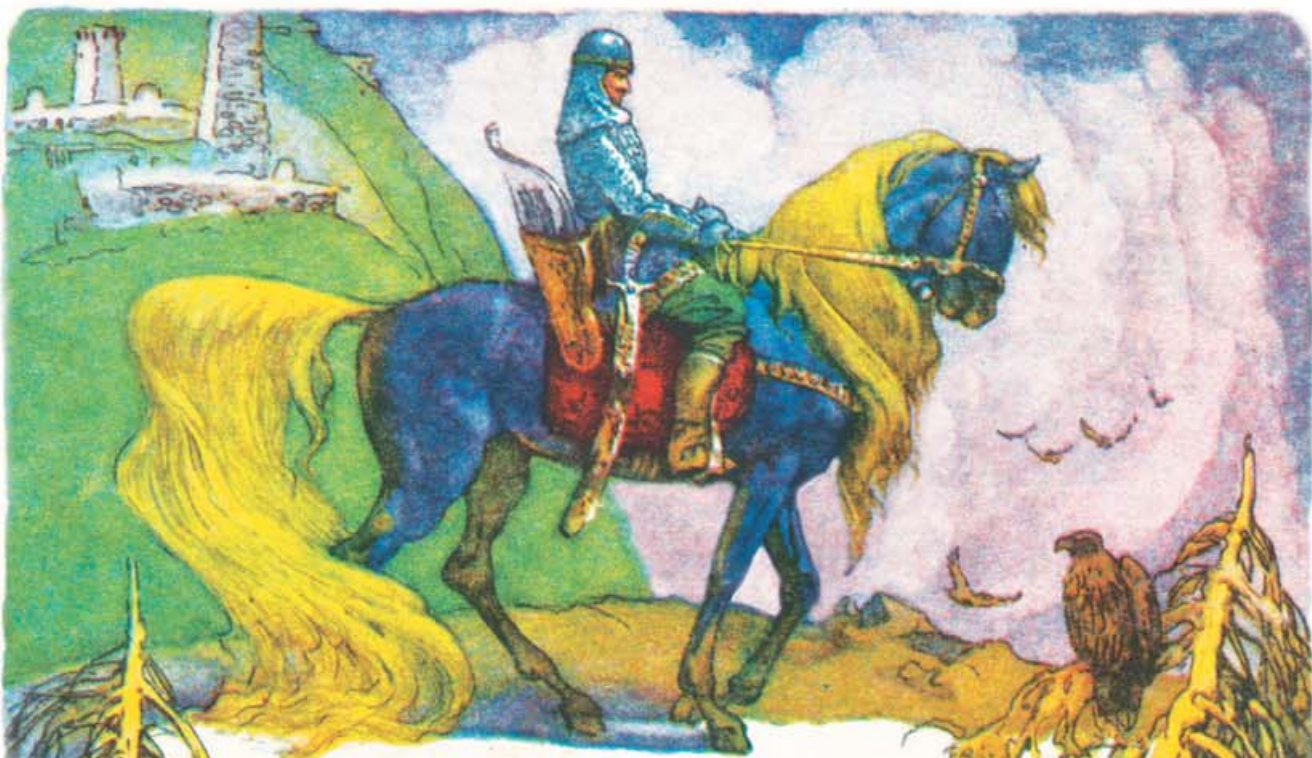
Кёп жылла озмай, бу байлыкъ энди сизге аманат боллукъду. Хайт дегиз! Ата журтну, миллет-

ни намысына, халкъны тарихине кир къондурмай, сакъ болуп, ала бла кесигизни тенглеригизни, нёгерлеригизни, къоншу халкъланы танышдырыргъа кюрешигиз.

Жарсыугъа, сизни аталарыгъыз, таматаларыгъыз, заманында быллай тарих китапчыкъла окъуялмай, ёз тарихибизни билир онглары болмай, уруш, кёчгюнчюлюк, башха къайгыла башларын басып, халкъыбызны тарихин билирге суйгенле да бир жерде бир сёз да табалмай тургъандыла.

Уллу Аллахны кючу бла энди ол заманла кетдиле. Хар адам энди кеси халкъыны тарихин, байлыгъын билирге, сакъларгъа итинеди. Мен да, билгеним къадар, сизге бир къауум тарих шартла айтыргъа сюеме. «Узун сёзню къысхасы» дегенлей, мен къысха айтып къойсам да, сиз ангыларсыз деп ышанама, ол мен айтхан затчыкъланы терен тинтип, андан да сейир затла ачарсыз.

МЫЗЫЛАНЫ Исмайыл,
тарих алыми

КЪАРАЧАЙ МАЛКЪАР ХАЛКЪНЫ АЛТЫН ХАЗНАСЫНДАН

ЫРАЧЫКЪАУ

Ырачыкъау а, атлана биллип,
Къуралды, чыкъды, атына минип.
Ызындан къарап кёрдюле, дейди:
– Нарт Элге барад! – дедиле, дейди.
– Ох-ох-ох, – делле – ма сейир атлы,
Барады, – делле, – ма жигит нартлы.
Тёгерегинде туманла къайнай,
Туман ичинде чаукала ойнай.
Ат туягъындан жулдузла уча,
Ат ёшюню да туманны чача.
Кюн тийгенчады юсю да, ох-ох!
Ай чыкъгъанчады кеси да, ох-ох!
Къая кибикди тёбеси, ох-ох!
Чыран кибиг' а кубеси, ох-ох!
Сыйыннгысызды – къарыуу эсе,
Толкъун ургъанча – барыуу десенг!
Ай, муну аты, аты уа, дейди,
Барады, майна, атыб' а, дейди.
Ат туягъы да ёзенни къозгъай,
Ат тылпыуу да бурмала къозлай.
Басхан жери уа бери уа къачып,
Аякъ тюбюнден кери уа къачып.
Ат аягъын а жел туталмайды,
Ат туягъын а жер туталмайды...

ЭЛБЕРЛЕНИ СУРАТЛАРЫН КЁРГЮЗТ,
АТЛАРЫН АЙТ

Суугъа кирип бугъама,
Саугъа алып чыгъама.
(Ырҗакъ)

Къалау-къалау тешекле,
Аланы билмеген – эшекле.
(Китапла)

Жай эсинге тюшмеген,
Къыш юсюнгден тюшмеген.
(Топ)

Жайылса – табакъ кибиқ,
Жыйылса – таякъ кибиқ.
(Салҗарылар)

Къат-къат тонлу,
Къарыш бойлу.
(Хобста)

Тёп-тёгерек топ кибиқ,
Ичи къызыл от кибиқ.
(Харбиз)

Жай кийинир,
Къыш тешинир.
(Терек, жазда, къышда да)

Гумулагъа тюшючю,
Къапчыкъланы тешючю.
(Чырахчылар)

От жагъада къумгъан,
Кёзлерин жумгъан.
(Китпик)

БИЗГЕ ЖАЗАДЬЛА

«Нюр» журнал алгъаракълада болгъанындан эсе кѣп да иги бола барады. Аны барыбыз да кѣребиз, къууанабыз. Алай бир тилеригим бар эди. Къайда да сабийлеге аталгъан халкъ жырчыкълагъа, жомакълагъа уллу кѣллю болмагъыз. Кесимден бир юлгю айтайым. Окъугъан заманымда ма бу затны билип келигиз деп, ол, жюрегим алмай, бизге кѣлден билдирирге кюрешген затладан эсимде бири да къалмагъанды. Ол мени сейир этдирген затла уа къалгъандыла – юйде сабий заманымда уллуладан эшитген затларымы жомагъы, жыры да. Ала да недиле десегиз: «Жюу-жюу, жюу ала...», «Дуркъу, дуркъу, дуркъу ичинде къуба ёгюз...», «Бара, бара жюн тапдым...», «Эртте биреу бар эди...» дегенча аллай-аллай затла. Быланы билмеген къартланы арасында бири жокъду. Ала бу жырчыкълагъа артдан юйренмегендиле – сабийчик заманларындан бери биледиле. Жюреклеринде къалып къалгъанды. Къалай бла сакъланган болурла деп ойласагъ' а, билебиз: хар бири макъамгъа салынып айтылады, ушаш сѣзле бир бирге байланып. Сѣз, не ариу сѣз окъуна болсун, кесине ушашха байланып айтылмаса, эсде къал-

майды. «Жюу-жюу, жюу ала...» деп къойгъан болсала эди, сакъланырыкъ туююл эди, «Жюу-жюу, жюу ала, Эки чычхан суу ала...» деп байланнганды да, ол себепден сакъланнганды. Андан тышында да сабийни эсин сейирсиндиреди, сагъайтады «эки чычхан суу ала» дегени бла. «Ала уа къалай суу ала болурла?!» деп келеди кѣлюне. Андан ары андан да сейир – «Ынна боза бишире, Аппа отдан тюшюре...» Назмуну айта туруп, сабийни къолчугъун тутуп, гыллыулатып айтханлары да бошдан туююл эди да?!..

«Дуркъу, дуркъу...» деген назмучукъ да алайды. Эсин ёсдюргенден сора да, уллу юйретиу магъанасы барды. Урлагъан, кесген, биширген деген затла эсинде къалмайдыла, тил этгени ючюн туююлген чыканайчыгъ' а сабийни эсине жабышып къалады, тил этерге жарамагъаны, туююллюгю ючюн. «Айнымагъан», «ёсмеген», «киши уллу истемеген» чыканайчыкъ (аты да кесине ушаш!) жашлыкъдан къартлыкъгъа дери кѣз туурада дерс болгъанлай къалгъанды. Ма назму десенг!

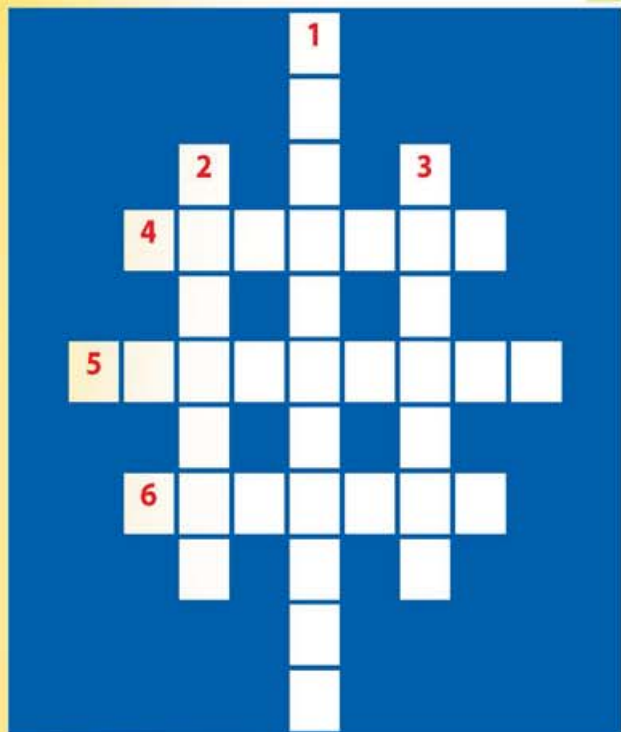
Ишигизден къууаныгъыз!

АБДУЛЛАЛАНЫ Исмайыл,
Огъары Бахсан эл

СЁЗБЕР

ЭНИНЕ:

4. Ырбын, адам аз жюриген, таша жер.
5. Иштенекеде (шахтада) жер хазнасын къазыучу.
6. Кесин ёхтем, бийик жюриген алайгъа тюшер.

ЁРЕСИНЕ:

1. Адамланы, халкъланы араларында жюриген неда жюрирге керек зат.
2. Тиширыула омакълыкъгъа тагъарла.
3. Киштикни неси?

БИЛМЕГЕНИГИЗНИ УЛЛУЛАГЪА СОРУГЪУЗ
Журналны 2020 жыл 1-чи санында басмаланган
СЁЗБЕРНИ ЖАУАПЛАРЫ

ЭНИНЕ: 1. Баш. 3. Сют. 5. Уру. 6. Тау. 8. Уку. 10. Къын. 12. Эки. 14. Ант. 15. Тил. 16. Иши.

ЁРЕСИНЕ: 1. Бет. 2. Шуу. 3. Суу. 4. Тау. 7. Ачы. 9. Кёк. 10. Къат. 11. Нал. 12. Эти. 13. Иги.

Ежесемесияный
литературно-художественный
журнал для детей

«НЮР» («Свет») № 2–2020 г.

Выходит
с января 1982 года
На балкарском языке

Учредитель:
Государственное
казённое учреждение
Кабардино-Балкарской
Республики «КБР–Медиа»

И.о. главного редактора
А. А. САБАНЧЕНЕВА

Редколлегия:

Л. АХАЕВА
А. БЕГНОВ
М. БЕШПАЕВ
Т. БИТТИРОВА
Ж. ГУЗЕЕВ
А. МИШАЕВА
М. ОЛЬМЕЗОВ
Оформление
Н. АККИЗОВОЙ
Компьютерный набор и вёрстка
А. МИЗНЕВОЙ

Журнал зарегистрирован
Управлением Федеральной
службы по надзору в сфере связи,
информационных технологий

и массовых коммуникаций по
Кабардино-Балкарской Республике
Пер. ПИ № ТУ07-00124 от
11.01.2018 г.

Сдано в набор 20.01.2020 г.
Подписано в печать 10.02.2020 г.
Выход в свет 26.02.2020 г.
Формат 60x90 1/2
Бумага мелованная
Гарнитура литературная
Уч.-изд. л. 2,7
Тираж 1345 экз.
Заказ № 209
Индекс П5895

Стоимость одного номера
по подписке через ФГУП
«Почта Россия» – 15,19 руб.;
за 6 месяцев – 91,14 руб.

Адрес редакции: 360017,
г. Нальчик, пр. Ленина, 5.
Тел.: 42-37-27; 42-14-19.
aripa.sabanchieva@mail.ru

Адрес издателя: 360017
г. Нальчик, пр. Ленина, 5,
ГКУ «КБР–Медиа».
Дом печати.

Отпечатано в ООО «Издательство
«Южный регион», 357600,
Ставропольский край,
г. Ессентуки, ул. Никольская, 5а

Отпечатано в полном
соответствии с качеством
предоставленного электронного
оригинал-макета.

Жылкыбайланы Маратны юйюрю Москва шахарда жашайды. Юй бийчеси Мариям бла бирге алакат сабийчикле ёсдюредиле. Эгизле Эмилия бла Эльхам ана тиллерине устадыла, эркин да сёлешедиле. «Нюр» журналны уллу шуёхларыдыла. «Мени анам, аначыгъым» деген эришиуге да суратларын биринчиле болуп жибергендиле.